

Lappeenrannassa 6.3.2026

Tervehdys!

Tätä vuotta on ehtinyt kulua jo pitkästi, eikä minusta ole kuulunut. Tässä siis talven kuulumisia. Nyt alkaa ilmassa olla selvästi jo kevään tuoksua, ainakin ajoittain. Olen kyllä iloinnut kauniista ja aurinkoisesta talvesta!

Tammikuussa aloitimme starttipäiväkerroksen Tartosta. Siellä meitä oli koolla mukavan kokoinen joukko, oikein 17 henkeä! Aiheena tämän kevään starttipäivillä on se, miten kertoa Jeesuksen elämästä, opetuksesta, kuolemasta ja ylösnousemuksesta eri ikäisille lapsille. Lapset ovat viisaita, mutta on hyvä ottaa ikävaiheelle ominainen ajattelun ja kehityksen taso huomioon, että viesti olisi selkeä ja ymmärrettävä. Alun raamattukylvyssä tutkimme Raamatun ainoaa kertomusta Jeesuksen nuoruudesta, Jerusalemin temppeliin ”unohtumista”. Oli mukava ja innostava päivä yhdessä.

Pappeinkokous pidettiin Tarton yliopiston salissa. Ylhäällä parvella, valkokankaasta suoraan ylöspäin näkyy ovi, jonka yläpuolella hohtaa vihreä valo. Sen oven takana tehdään uutta raamatunkäännöstä, jonka toivotaan valmistuvan vuodeksi 2039. Silloin tulee kuluneeksi 300 vuotta ensimmäisen vironkielisen Raamatun julkaisusta. Rukoillaan kääntäjille viisautta ja johdatusta!

Tammikuussa on aina Viron kirkon pappien kokous. Ennen olimme siellä Lapsi- ja nuorisotyön yhdistyksen väen kanssa koko kaksipäiväisen tapahtuman ajan, ja meillä oli mukana tuottamaamme materiaalia tutustuttavaksi ja ostettavaksi. Nyt osallistumisessa on ollut useamman vuoden tauko. Tänä vuonna lähdimme Triinun kanssa kokouksen ensimmäiseksi päiväksi paikalle. On aina ihan eri asia nähdä ihmisiä kasvoista kasvoihin kuin lähettää heille sähköpostia. Muutama pastori tuli heti meille kertomaan, että ”meille on seurakuntaan tullut yksi nuori perhe”, tai ”meille on ilmestynyt yksi pyhäkoulun opettaja!”. Ne ovat suuria asioita. Olemme luvanneet

mennä tapaamaan näitä ihmisiä ja keskustelemaan, mitä toiveita tai tarpeita heillä ehkä on seurakunnan lapsityön kannalta. Koska kutsua seurakuntavierailulle ei ole vielä kuulunut, täytyy itse olla aktiivinen ja kysyä, milloin voin tulla. Tällaiset asiat jäävät helposti arkipäivän pyörityksen jalkoihin.

Tammikuulle mahtui myös Sakun seurakunnan lasten kirkkoyö. Olin nyt mukana toista kertaa. Lauantaina viiden maissa kokoontuimme kirkolle, tutustuimme ja söimme. Sitten oli ohjelmassa tietokilpailu ja ulkorastit. Kirpakka pakkanen ei tuntunut lapsia haittaavan. Illalla katsoimme elokuvan Jeesuksen elämä lapsille. Siitä syntyikin hyvää keskustelua. Sunnuntiaamuna oli liikunnallinen aamuhartaus ja pelejä sekä siivousta, kunnes oli messun ja pyhäkoulun aika. Tällaiset tapahtumat ovat lapsille hetkiä, joissa saa olla vähän kauemmin seurakunnasta tuttujen ystävien kanssa.

Lauantai-illan ninjaleikki ja sunnuntain aamupala, vohveleita ja voileipiä.

Tammikuun lopussa oli vielä ELYn lähetystyöntekijöiden päivät Viimsin kylpylässä. Jaoimme kuulumisia ja lähetysjohtaja Joonas kävi kanssamme kehityskeskustelut.

Nettiraamattupiirissä olemme päässeet nyt evankelistan Markuksen kertomiin pääsiäisen ajan tapahtumiin. Kolme kertaa olemme ehtineet tänä vuonna kokoontua. Yksi lapsityöntekijöiden nettirukousiltakin oli. Olemme jatkaneet niitä, koska koemme yhteisen rukouksen tärkeiksi. Osallistujia ei luonnollisesti ole niin paljon kuin koronan aikaan, jolloin ne aloitettiin. Mutta harvakseltaan haluamme sitä mahdollisuutta tarjota, ettei kukaan jää yksin.

Postipyhäkoulu lähti helmikuussa matkaan pääsiäiseen valmistumisen ja pääsiäisen ajatuksin. Triin on tehnyt suuren työn ja toimittaa viime vuoden postipyhäkoulutunnit materiaaliksi nettisivuillemme. Toivottavasti niistä on apua "oikeissakin" pyhäkouluissa! Kuvassa osa kuorista. Postin muuttuvat aikataulut ja määräykset tuntuvat välillä hankalilta, mutta toistaiseksi ainakin kirjeet ovat menneet perille!

Oikealla kuva vuodelta 2020. Nuorten raamattukurssin tiimin kanssa teimme pyöräretken Laulasmaalle. Siellä tapasimme Arvo Pärtin, joka saatteli meidät siunauksen kanssa eteenpäin.

Helmikuussa sain vieraila lähettäjäseurakunnissani. Enonkoskella olin mukana naisten iltapäivässä, lähetyspiirissä ja koulutunneilla. Erityisen jännittävä oli musiikin tunti, jonka sain pitää. Näytin videota laulujuhlista ja nuorten puhallinorkesterista, jotka muuten molemmat ovat saaneet alkunsa herrnhutilaisen herätysliikkeen parissa. Kerroin myös musiikin voimasta Viron laulavan vallankumouksen aikana. Harjoittelimme vähän laulamista viroksi, ja tunti päättyi Arvo Pärtin musiikkiin. Arvo Pärt on ihastuttava Jumalan lapsi, ja tänä vuonna hän täyttää 90 vuotta. Luin juuri, että Arvo Pärt on tällä hetkellä maailman kuunnelluin nykysäveltäjä.

Enonkoskelta jatkoin matkaa Parikkalaan, jossa sain olla mukana lähetyspiireissä, kahvipaussissa, isokoulutuksessa, perhemuskarissa ja rippikoulujen diakonia- ja lähetysopetuksessa. Oli monenkirjava viikko! Iloitsin kohtaamisista ja ajatusten vaihdosta. Lähettäjät ovat kyllä niin tärkeitä tässä työssä, aivan valtavan tärkeitä. Kiitos, ystävät!

Keväälle on sovittu vielä saarna ja kymppisynttärät Juvalla 22.3., rovastikunnallinen lähetyspäivä Sonkajärvellä 18.4. sekä messu ja lähetyksen vapaaehtoisten kiitos- ja virkistyspäivä Rantasalmella 19.4. Tapaamisiin!

Kesään on vielä aikaa, mutta muistutan, että evankeliset kesäjuhlat pidetään tänä vuonna Ikaalisissa 5.-7.6. Olen siellä mukana ja pidämme Samuel Reinarin kanssa siellä kanavan "Ma olen väike karjane – lapsi- ja nuorisotyö Viron kirkossa". Ehkä tapaamme siellä?

Nyt vaikuttaa muuten siltä, että saamme perheiden rukouskirjan julkaistua tänä vuonna. Kun ensi viikolla lähdän Viroon, yritän hoitaa kolmanteen painokseen tarvittavat muutokset kuntoon. Kiitos kannustavista viesteistä kirjaprojektiin liittyen!

Helmikuun viimeisellä viikolla minulla oli kaksi virolaista ystävää kylässä. Juhlistimme yhdessä myös Viron tasavallan 108. itsenäisyyspäivää. Virossa itsenäisyyspäivään kuuluu lipunnosto, juhla jumalanpalvelus ja paraati, aivan kuten Suomessakin. Illan juhlallisuudet ovat kuitenkin rakenteeltaan vähän erilaiset. Presidentin kutumat vieraat kokoontuvat ensin teatteriin. Useimmiten se on Estonia -teatteri, koska sinne

mahtuu eniten väkeä. Viimeisenä saliin saapuu presidentti puolisoineen. Kun kaikki ovat paikallaan, lauletaan yhdessä hymni eli kansallislaulu. Sitten presidentti pitää puheen, jossa hän kertoo näkemyksiään tilanteesta maassa ja maailmassa. Tänä vuonna presidentti puhui mm. siitä, miten luoda hyvää ja arvostavaa keskustelukulttuuria ja kuinka tukea perheitä, olla tukena ja kasvattaa yhdessä uutta sukupolvea. Virossa on nimittäin tällä hetkellä sellainen huolestuttava suunta, että lapsia syntyy todella vähän. Viime vuonna Virossa syntyi vain 9092 lasta! Emme vielä tiedä, oliko tämä presidentti Alar Karisen viimeinen puhe presidenttinä. Vaalit ovat tänä syksynä, ja vaikka kyselyjen mukaan suurin osa kansasta tukee nykyisen presidentin jatkokautta, voi mitä tahansa vielä tapahtua. Virossa on erittäin mielenkiintoinen tapa valita presidentti, enkä ole kaikista hienouksista päässyt perille vieläkään. Kiintoisaa on myös se, että Virossa presidentti ei välttämättä tule ollenkaan poliittisista ympyröistä. Alar Karis on biologian tohtori, ja hän on toiminut mm. Tarton yliopiston rehtorina ja ennen sitä Viron maayliopiston rehtorina. Ennen presidenttiyttä hän oli Viron kansallismuseo ERM:n johtaja.

Presidentin puheen jälkeen on vuorossa esitys, joka yleensä sisältää musiikkia, teatteria ja joskus tanssia jossain muodossa. Tänä vuonna esitys alkoi yllättävästi Viron kansallisen mieskuoron laululla "Varjele vakainen Luoja". Siitä edettiin erilaisiin vanhan kansan arvoituksiin, eri musiikkityyleihin ja kirjallisuuteen. Illan huippuhetki oli, kun lavalle pelmahti kuusivuotias Teodor, joka lauloi laulun opettajalle mieskuoro taustalaulajinaan. Vasta esityksen jälkeen on vuorossa kättely, ja jossain vaiheessa myös tanssia. Puheen ja konsertin katsoimme mekin, sitten kutsuivat perunat ja silli.

Ensi viikolla on edessä kirjaprojektin lisäksi mm. Tallinnan lapsityöntekijöiden starttipäivä, kesäpäivien valmistelukokous sekä arkkipiispan vierailu yhdistyksessämme. Ja sitten onkin pääsiäinen jo aivan nurkan takana. Toivotan sinulle hyvää matkaa kohti pääsiäistä sekä aikanaan pääsiäisen iloa ja valoa. Jatketaan eteenpäin Vapahtajan seurassa!

Sinusta kiittäen, *Titta*

Ollaan yhteyksissä! Minut tavoittaa parhaiten sähköpostista titta.hamalainen@eelk.ee sekä numeroista +358 50 3582041 ja +372 534 24277.

Liity työni kannattajaksi, esirukoilijaksi ja/tai tukijaksi. Tilinro on FI28 5114 0220 0343 69 (Evankelinen lähetisyhdistys ry) ja kannatusrenkaani viite on 2412421. Kiitos!

Itsenäisyyspäivän retkellä Mikonsaaren laavulla olivat mukana myös kynttilät itsenäisyyden väreissä. Ja tietysti virolaiset makkarat!